

værende Forfatnings Fædre, den gamle Grev Frijs og I. A. Hansen, undlod omhyggeligt at udtale sig om denne Ting. Deraf kunde man slutte, at ved dette Forlig havde de to Forligsparter hver sin særlige Opfattelse af dette Spørgsmaal, men da det gjaldt om at faa Forliget ført igennem, gjaldt det om ikke at debattere dette Spørgsmaal for ikke at faa Meningsforskellen frem og derved lægge Hindringer i Vejen for Forfatningen. Det blev overhovedet ikke diskuteret. Det ærede Medlem vil altsaa ikke kunne tage en eneste Udtalelse af Rigsdagstidenden frem og med den paavise, at Højre har Ret i sin Opfattelse. Derfor tror jeg, jeg har Ret til at sige, at det var noget af et Forræderi mod Demokratiets Sag, naar det ærede Medlem i den nuværende Situation sagde det, som findes i Rigsdagstidenden, og som i de kommende Aar vil blive citeret utallige Gange af den konservative Presse, at Højre historisk har Ret i, at de kongevalgtes Institution oprindelig var tilsigtet at være en konservativ Institution. Det vil blive brugt og misbrugt, men med megen Ret ogsaa brugt af den konservative Presse Gang paa Gang i de kommende Tider.

Det kalder jeg noget af et Forræderi mod Demokratiets Sag i denne Situation; hvor det ærede Medlem oven i Købet gør Gennemførelsen af den her foreliggende Sag, en noget retfærdigere Valgkredsordning, afhængig af, at en Grundlovændring samtidig indføres, altsaa afhængig af Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløselighed. I dette Øjeblik, hvor vi have en Regering, hvis Konseilspræsident har erklæret klart og bestemt, at han staar paa Opfattelsen: Opløselighed ogsaa af de kongevalgtes Mandater, lukker det ærede Medlem, hvis Mund hidtil gennem mange Aar har været systematisk tavs om denne Sag, pludselig og uventet sin Mund op og fremsætter en Udtalelse, der kun kan være til Gavn for de konservative, altsaa kun kan gøre Stillingen endnu vanskeligere for Regeringen, hvis den skulde komme til en Opløsning, altsaa kun kan vanskeliggøre Grundlovændringen og derigennem ogsaa den Valgkredsreform, som her ligger for, og som det ærede Medlem desværre knytter til Grundlovændringen. Det maa jeg i højeste Grad beklage, og jeg maa fastholde det berettigede i, hvad jeg sagde forleden Dag, og jeg maa protestere imod, at jeg ikke skulde kende min politiske Historie paa det Punkt i alt Fald lige saa godt som det ærede Medlem.

Men det kunde være interessant, inden denne Debat gaar til Ende, at faa fuld Klarhed fra det ærede Medlem nu; han endelig har lukket sin Mund op, skønt han ikke var spurgt — gennem de mange Aar, da han blev spurgt, svarede han ikke. Vilde det nu ikke være heldigt at faa fuld Klarhed over, hvad han mener? Forleden Dag sagde det ærede Medlem, at Højres Opfattelse var berettiget, for saa vidt som denne Institutions konservative Karakter ogsaa oprindelig var tilsigtet. Saa modificerede han det, som jeg har paavist, lidt senere. I Dag erklærede han, at hans Sympati nærmest er for I. A. Hansens Opfattelse. Forleden Dag: Højre har historisk Ret! I Dag: Det ærede Medlem staar nærmest paa I. A. Hansens Opfattelse! Saa langt ere vi nu i Retning af Klarhed, og det er ikke meget langt. Hvad mener det ærede Medlem i Virkeligheden? Hvad mener det ærede Medlem om dette enkelte Spørgsmaal: Rammes de kongevalgte ved en Landstingsopløsning af Opløsning, eller rammes de ikke? Om det er en Kampopløsning eller Fredsopløsning, er ganske ligegyldigt, om de samme udnævnes eller andre udnævnes, er ganske ligegyldigt. Spørgsmaalet er, og jeg retter det bestemt til det ærede Medlem fra Ringkøbing: Rammes de, eller rammes de ikke af en Opløsning? Han har talt saa meget i denne Sag, at han nu skylder os fuld Klarhed. Naar han endelig begynder at indlade sig paa Spørgsmaalet, maa det ikke blive staaende ved Antydninger eller ved lidt uklare Vendinger, hvoraf den ene kommer Højre til Hjælp og kan bruges af Højre og Konservatismen i Kampen mod Ministeriet, medens det ærede Medlem kan gaa ud til Vælgerne og sige: Jeg er en god Demokrat, jeg staar nærmest paa I. A. Hansens Standpunkt.

Denne Debat maa ikke føres til Ende, uden at vi faa fuld Klarhed. Der var ikke Klarhed i, hvad det ærede Medlem sagde forleden Dag. Han brugte Udtrykket: Bekræftelse. Jeg spørger det ærede Medlem: Forstaar han ved Bekræftelse af de kongevalgtes Stilling en Skrivelse til dem om, at de fungere videre, altsaa om, at de ikke ere opløste, eller forstaar han derved en Meddelelse om, at de genudnævnes? — en af Delene, enten ere de saa opløste; eller de ere ikke opløste. Saa ved man, hvad han vil. Holder det ærede Medlem paa de kongevalgtes Opløselighed, eller holder han ikke derpaa? Det have vi endnu ikke faaet at vide. Vi have faaet Udtalelser fra ham, som i høj Grad styrke Høj-